

Ä. då man tror det. Ä. om, om än, om ock. — Syn. Också, Jemväl, Äfvenväl. — 4) Lika. *Hon är ä. så god som vacker. Ä. så väl som.*

ÄFVENLEDES, ä'v'n-lédäss, konj. Se *Äfven*, bem. 1 o. 2.

ÄFVENSON, ä'v'nsåmm, konj. Likasom, på samma sätt som.

ÄFVENSÅ, ä'v'nså ell. ä'v'n så, adv. Likaså, lika. *Det är ä. med mig. Ä. gör jag. Ä. har det händt mig. Man kan säga ä. om honom. Ä. mycket, litet. Ä. stor. Jag har sett ä. vackra. Ä. anspråklös som kunnig. Ä. väl som.*

ÄFVENTYR, ä'v'nty'r, n. 5. (fr. *Aventure*, af medelt. lat. *Adventura*) 1) Ovanlig, utomordentlig händelse, som träffar någon, ofta förenad med begreppet af fara. *Lyckligt, besynnerligt, ljust, farligt ä. Löjligt, romantiskt ä. Söka ä. Råka ut för ä. Förtälja ä. Kasta sig i ä. Gå ut på ä., gå ut, för att söka äfventyr. — 2) Bildar sammansättningen Kärleksäfventyr. — 3) (i de forna riddarromancerna) Vågsamt företag, som står i samband med något slags förtrollning. — 4) Fara vid något, som företages på vinst och förlust. *Det må ske på hans ä.,* om han underkastar sig följderna och dermed förenad fara. *Jag gör det på mitt ä.,* på mitt ansvar; följderna må drabba mig. *Med ä. att,* med fara att. — *Till ä-s,* se *Tilläfventyrs.* — *Ss. Ä-säl-skande.**

ÄFVENTYRA, v. a. 1. Sätta i fara, på spel; utsätta sig för förlust af. *Ä. lifvet. Ä. en drabbning. Han vill ej ä. att blifva ansedd för seg.* — Syn. Se *Våga.*

ÄFVENTYRARE, m. 5. 1) Den som älskar äfventyr eller äfventyrliga företag, hvaraf någon vinst är att förhoppas. — 2) Person utan bestämdt lefnadsyrke, hvilken lefver af intriger och bedrägerier.

ÄFVENTYRLIG, a. 2. Som har egenskap af äfventyr; farlig, vådlig. *Ett ä-t företag.*

ÄFVENVÄL, ä'v'nvä'l, konj. Se *Äfven*, bem. 1, 2 och 3.

ÄGA, v. a. 2. I. I landskapsspråket äfv. Impf. *Ätte.* (I äldre språket *Eigha, Aiga, Ägha;* angl.sax. *Agan;* moes.göt. *Aigan;* isl. *Eiga.*) 1) Innehafva och besitta med egen rätt, såsom egen tillhörighet. *Hvem äger detta hus? Ä. stor förmögenhet. Förslösa allt hvad man äger och har. Allt det lilla han äger. — Syn.* Råda om, Besitta, Hafva. — 2) (i vidsträckt mening) Innehafva, åtnjuta, vara i åtnjutande af, besitta. *Ä. en syssla. Ä. goda löneinkomster. Ä. goda egenskaper. Ä. stora dygder, förtjenster. Ä. mycken styrka, vighet, godseförstånd. Ä. snille, skönhet, talanger. Ä. anseende, makt, inflytande. Ä. ens vänskap, förtroende. — 3) Ä. någon, åtnjuta dess närvaro, sällskap; äfv. besitta en persons kärlek. *Han ville ofra allt, för att ä. henne. — 4) Utbildadt med infinitiv, antingen med eller utan all, betyder Äga: a) Hafva rättighet, vara behörig. Ä. att hålla sig till köparen. Han äger ej söka det. Han äger döma derom. Ä. att göra och låta, vara berättigad att &c. Ni äger att döma derom. Ni äger att befalla öfver mig, höflighetsuttryck, då man vill antyda, att man gerna vill tjena någon. — b) Vara pligtig, skyldig. I denna bem. numera föga brukligt. *Wurpur nakor man i kronune pïenist fangen, þa äger Konunger han lösæ. — 5) Brukas äfven i några särskilda talesätt, t. ex.:***

Ä. rum, inträffa, hända, ske, t. ex.: Om ett upplopp skulle ä. rum. Det äger sin riktighet, är sant, verkligt, riktigt. Det äger ingen grund, är ogrundadt. — Ä-nde, part. akt. Ä. rätt, se Äganderätt.

Anm. Ordet skrives af somliga *Ega*, i öfverensstämmelse med *Egen, Egenöm* och det isl. *Eiga*. För skriftsättet *Äga* tala deremot ett länge stadgadt bruk, det allmänt (utom i hufvudstaden) rådande ä-ljudet i uttalet, äfvensom att i det gamla svenska språket *Aigha, Ägha* och *Agha* äro vanliga. *Stjernhjel, Spegel, Ihre och Weste* hafva alla *Äga*; *Sahlstedt* deremot *Ega*.

ÄGA, f. 1. II. Egendom, besittning. *Det är ej mer än en mans ä.,* är lagom att ägas af en enda, är för litet att delas. — Brukas i sing. sällan, utom i vissa talesätt, i hvilka den gamla böjda kasus *Ägo* ännu bibehåller sig, t. ex.: *Hafva i sin ägo, innehafva, besitta. Komma, vara i ens ägo, blifva, vara ens egendom, tillhörighet. — Ägor, pl.* Den mark, som hör under en större eller mindre jordegendom. *Den gården har stora ä. Det ligger på mina ä. Jaga på andras ä.* [Ega.]

ÄGANDE, n. 4. Förhållandet, att man äger något; besittning, innehafvande. Jfr. *Äga. Hennes ä. var enda föremålet för hans tankar.* [Eg—.]

ÄGANDERÄTT, ä'gannderä'tt, m. sing. Rättigheten att efter godtycke använda ett ting och ifrån befattning dermed utesluta alla andra. Kallas äfv. *Egendomsrätt.* [Eg—.]

ÄGARE, m. 5. — RINNA, f. 1. Den, som äger något. *Vara ä. af, till något. Hvem är ä. till denna trädgård? Husets ä. Ä. af ett stort bruk.* [Eg—.]

ÄGG, ÄGGA, m. fl., se *Egg, Egga, &c.*

ÄGG, n. 5. 1) Organisk del, som genom afsele framalstras hos honan i flera djurklasser (fåglar, amfibier, fiskar, insekter och maskar), samt af henne efter viss tid lägges på ett ställe, der utkläckningen genom tillräcklig värme kan befordras, inneslutande, under en hård eller mjuk betäckning (Äggskal), olika vätskor (Hvitan och Gulan), uti hvilka fröet till ett djur af samma slag utvecklar sig, hvilket näres och tillväxer, tills det språngr betäckningen och utkommer i dagen. *Fågelägg, Höns-, Ank-, Gåsägg, Maskägg, Myr- ägg, m. fl. Fiskarnes ä. kallas råm. — 2) Särskilt och i allmänhet menas ägg af höns, dels i sitt naturliga tillstånd, dels tillredda till mat. Stort, litet, friskt, skämdt ä. Lägga ä., se Lägga. Ligga på ä. ell. ligga ut ä., se Ligga. Koka, dta ä. Lösökta, hårdökta ä. För-lorade ä., se För-lora, bem. 9. Brynta ä., brynta i smör uti munkpanna. Ä. med fläsk, med spenat. (Ordspr.) *Ä-et vill lära honan värpa, lärjungen vill vara klokare än mästaren; den okunnige, oerfarne vill vara klokare än den kunnige och erfarne.* (Talesätt) *Ta'en på ä-et,* på färsk gerning. *Det skall bli antingen ä. eller ungar,* saken måste afgöras; det måste en gång bli slut på det här, utgången må bli hurudan som helst. *Se der ha vi ä-et,* der ha vi upplysning i saken. — 3) Ägg kallas äfven det genom afelsen framalstrade fröet hos qvinnan och honor af däggdjuren, men hvilket vid födelsen förstöres, och ej utkläcks, såsom förhållandet är med egentliga Ägg. Jfr. bem. 1. — *Ss. Ä-hand-del. -handlare.**

ÄGGBLOMMA, f. 1. Se *Äggegula.*

ÄGGBLOMSTER, n. 5. Se *Lejontand.*